

Linda
FINKOVÁ

Aneta
CHRISTOVOVÁ

Vlad'ka
PIRICOVÁ

STARÁ

TEUSTÁ

BLBÁ2

opět zasahují

xyz

Stará, tlustá, blbá opět zasahují

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

xyz

Linda Finková, Aneta Christovová, Vladimíra Pirichová
Stará, tlustá, blbá opět zasahují – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

STARÁ
TUŠTÁ
BLBÁ2

opět zasahuji

xyz

NA ÚVOD

Jsme deset let spolu, vtipný, chytrý, vzdělaný, krásný... Jsme stará, tlustá, blbá, prostě Trojhlavá saň, co opět zasahuje v plné síle, s dalšími zkušenostmi, kily i vráskami navíc. Náš první díl se psal samospádem a byl (ne)čekaným hitem, myslely jsme, že se neprodá nic, a prodalo se všechno. Proto nás pak přemlouvali, prosili, na kolenou klečeli, prachy nám za výstřih cpali, prostě – rozumíte – úplně nás nutili, takže po dlouhých protahovačkách jsme svolily a druhý díl napsaly. ☺

Děkujeme, že se vám první knížka líbila. A přejeme si, abyste si tou druhou taky udělali dobře. A když ji náhodou odložíte, tak alespoň aby vám vedle ní bylo dobře.

**POTĚŠUJÍCÍ A NÁLADU NAKOPÁVAJÍCÍ ČTENÍ
VÁM PŘEJOU LINDA, ANETA A VLAĐKA.**

Linda Finková

Vystudovala jsem Pražskou konzervatoř, na které dnes učím obor populární zpěv. Díky svému povolání jsem spolupracovala a spolupracuji s tolika hvězdami, až si sama závidím. ☺ Baví mě zpívání ve studiu, moderování v rádiu, vystupuji také sólově a zpívala jsem v mnoha muzikálech. Mimochodem mám dvě děti – a to je to nejdůležitější, co se mi povedlo.

Aneta Christovová

Nevím, jestli na tomto světě existuje práce, která by pro mě znamenala víc než moderování a hraní. Vystudovala jsem žurnalistiku v Bulharsku, pracovala v několika televizích, šéfovala a psala jsem pro módní a lifestyle

časopisy, prostě média a showbiznys jsou můj život. Dělán na internetu projekt Deník tlustý kočičandy a rozhovory se zajímavými lidmi v pořadu NežerTo! S Vladěnkou a moderátorem rádia Beat Ottou Seemannem máme taky podcast Skvělejš, tlustá a blbá, kde teda uslyšíte věci, co jste ještě neslyšeli. Mimo jiné s přítelem Princem, božským fyzioterapeutem z Mauricia, máme malé podnikání v oblasti wellness. Takže i když mám kila nad kilo, umím se pěkně ohánět. 😊

Vlad'ka Pirichová

Už od malička jsem toužila stát se učitelkou a zpěvačkou. Mikrofon jsem tvořila ze všeho, co jsem doma našla. Speciální pedagog nakonec jsem, ale s tím zpíváním to nějak nevyšlo. Jediné, co není falešné, je můj smích. Jako náctiletou mě kvůli němu vyhodili z autobusu a dokonce i z vlaku, ale zato na něj nikdy nezapomenete. Asi si umíte sami představit, jak to ve finále vypadá ve spojení s holkami!

*Jsmo
Trojhlavá saň!*

NAŠE TELEFONÁTY

Nevěrník

LINDA: Holky, tak si představte – mám kamarádku a její maminka po 40 letech zjistila, že jí manžel byl celý život nevěrný s jednou ženou.

VLADĚNKA: Na té informaci je ale dobré to, že jen s jednou ženou.

LINDA: No, ale zjistila to, až když se z manžela stal ležák a musí se o něj starat. Tak jí na to říkám: Ať ho máma vyhodí, ať se o něj stará ta jeho milenka. A kámoška suše odpověděla: No jo, ale ona už je mrtvá.

ANETA: V tu chvíli lituješ, že neměl ty milenky dvě.

Pračka

LINDA: Holky, právě jsem otevřela pračku a zjistila, že jsem vyprala papírové kapesník a teď to musím obírat.

ANETA: Tak to dej do sušičky.

VLADĚNKA: Ne, ne, Anetko, já to dělám jedinečně ručně. Není nad poctivou ruční práci.

ANETA: A vy jako fakt kontrolujete kapsy celý rodině? To já bych si nedovolila.

LINDA: To je přece jiná kontrola kapes, ta se může.

VLADĚNKA: A jak vidíš – i musí.

ANETA: Od té doby, co mě v jeho džínách píchla akupunkturní jehla, tak mu do kapes nelezu.

LINDA: To máš blbý, já bych tam našla jen hever.

VLADĚNKA: Já tak maximálně pero.

LINDA: Nebo kondom, Vladěnko.

Chvilí vypnout

ANETA: Holky, vždyť vy nemáte ani malou chvíličku pro sebe, jste furt v jednom kole. Co byste dělaly, kdybyste jako fakt mohly vypnout a být samy?

VLADĚNKA: Já bych si to vůbec neužila, já bych se utrápila.

LINDA: To já bych si užila pořádně, ale jenom tak asi týden.

ANETA: Proč jenom týden?

LINDA: Na úklid mi to stačí.

ANETA: Ty ses zbláznila, měla bys týden volna a místo relaxu uklízela? Magore. Já bych si vzala uklízečku.

LINDA: Nebudu trávit volno s uklízečkou. A za ty peníze bych si koupila radši něco pěknýho.

VLADĚNKA: Já bych čekala, že si koupíš prosečko. A když by ta uklízečka byla hezká, vid', Anetko...

ANETA: A dáte trojku i se smetákem.

Ženská intuice

LINDA: Holky, kamarádka měla takovou tu ženskou intuici, že ji chlap podvádí. A ona to byla pravda.

ANETA: No to tak bývá, máme radar, šestej smysl. Měla jsi někdy u Milana takovou intuici?

LINDA: Ne, nikdy.

ANETA: Ty se vlastně nemusíš bát, protože on je celou dobu v izolaci, v kabině ho nesmí žádná otravovat.

LINDA: Navíc do autobusu je vidět.

ANETA: No, vlastně chudák Vladěnka, Dušík a ty jeho pracovní cesty, ty seš na tom nejhůř.

VLADĚNKA: No, ty máš co říkat, Anetko... když máš maséra.

Cesta do Afriky

VLADĚNKA: Holky, mně konečně Dušík přijel z Afriky, já jsem se na něj tak těšila.

LINDA: To se tam byl podívat na jiný baby, Vladěnko?

VLADĚNKA: Černošky jsou prý temperamentní!

LINDA: To ti říkal Dušík?

ANETA: Noo, černošky maj rády světlý chlapy. Stejně jako černoši šlejí po blondýnách. Ale zajímavý je, že pěkný černošky vedle sebe většinou maj ošklivý bělochy.

LINDA: To je fakt, to tak bejvá, stejně jako černoši maj ošklivý ženský, vid', Anetko?

Poznámka autorek – Aneta má za partnera čokoládového Prince z Mauricia.

Sluchátka

LINDA: Tak jsem si, holky, kvůli vám koupila nový sluchátka. Slyšíte mě dobře?

ANETA: Jo, už je to lepší, alespoň ti rozumíme.

VLADĚNKA: Ale je to jak ze záchoda.

LINDA: Já taky jsem na záchodě.

Zima

VLADĚNKA: Byla jsem se ohřát vevnitř, protože venku je strašná zima. Ale, holky, tady je takový ticho, že bych při mluvení opravdu rušila.

LINDA: A kde seš?

VLADĚNKA: V autoservisu. Takže musíme psát knížku rychle a vtipně, abych venku neumrzla.

ANETA: Tak to jsou podmínky, že by se jeden posral.

Služební cesta

VLADĚNKA: Holky, Dušík se mi vrátil z další služební cesty.

LINDA: Takže teď spí?

VLADĚNKA: Ne, už má další pracovní hovor.

ANETA: Čoveče, ten kluk dře jak horník, akorát pracuje v čistším prostředí.

VLADĚNKA: Jeho ta práce ale baví, takže mi ho ani není líto.

Na číhaný

VLADĚNKA: Holky, dělejte, pojdte to rychle dopsat.

ANETA: Neprud', psaní chce svoje tempo.

VLADĚNKA: Ale já tady stojím na chodníku. Čekám na děti, chodím sem a tam, tak se bojím, aby to nevypadalo, jako že lovím zákazníka.

LINDA: Vlad'ko, tak hlavně nemávej rukama.

ANETA: Holky, takhle už to dávno nefunguje.

LINDA: A jak to víš?!

ANETA: Mám svý zdroje.

Degustace vína

LINDA: Holky, dopoledne mi přišla návštěva. Otevřu dveře a tam moje opilá kamarádka. Tipuju, že snídala Prosecco.

VLADĚNKA: Jéžímarjá! co se tý chudince stalo, Liduško?

LINDA: Nic, jen jí prý s manželem bylo fajn. A to se ještě chystaj na degustaci vín.

ANETA: Tak to nerozpozná jakostní víno od krabičáku. Rovnou jim můžou nalejt cokoliv, klidně savo s jarem... Savo mix!

Auto-mat

LINDA: Vladuš, pořád máš ještě manuál?

VLADĚNKA: Já manuálně dělám všechno. Proto mi to manželství tak dlouho vydrželo.

LINDA: Ptám se, jestli máš manuální převodovku v autě, ty trubko.

VLADĚNKA: Ano, jistěže.

LINDA: A jak se ti řadí, vždyť furt nosíš podpatky.

VLADĚNKA: Pravda, mám je trochu ojeté.

LINDA: Ano, mezi námi je rozdíl, já mám ojetý auto a ty podpatky.

ANETA: Naštěstí já nic ojetého nemám. Nemám auto ani podpatky.

VLADĚNKA: Anetko, ale na něco jsi možná zapoměla...

Plavání

LINDA: Holky, jak jste se naučily plavat?

ANETA: Jsem se nikdy učit plavat nemusela. Už od malička se ve vodě nadnáším.

VLADĚNKA: Anetko, ty jsi taková naše bójka.

Co z toho plyne... Aneta je jedna velká bójka, Vladěnka má dvě malé, a když se nadnáší Linda, tak to vypadá, že na vodě leží surfovací prkno.

Termoválka

LINDA: I když jsem zimomřivá, u nás doma vedeme termoválku kvůli tomu, že je mi vedro. To protože Milan furt jen sedí v trenkách a já lítám po domácnosti a pořád něco dělám.

ANETA: To u nás je to podobný, akorát já sedím a je mi furt vedro a Prince kmitá a je mu furt zima.

Auta a chlapi

ANETA: Hele, holky, slyšela jsem, že chlapi s malejma pind'ourama si kupují velký auta.

VLADĚNKA: Já zase slyšela, že to souvisí i s jejich výškou a výkonem.

LINDA: Máte pravdu, holky, všichni mí chlapi jezdili v Mini Cooperech.

Zprávy

Zatímco telefonujeme a píšeme knížku, najednou Linda vytočeně zakřičí:

LINDA: Milanééé, počkej na mě s těma zprávama. Já se chci koukat s tebou.

ANETA: Tak to už je strop! To máte jako místo sexu?

VLADĚNKA: Ne, Anetko, měj pochopení, to už je jejich každodenní vyvrcholení.

LINDA: Ne, ne, to je málo. Zprávy jsou předehra a Žena za pultem je vyvrcholení.

VLADĚNKA: To máte s Milánkem společně!

LINDA: Ano, hned jak se objeví Jiřina Švorcová.

Menopauza

ANETA: Co kdybychom napsaly o menopauze?

VLADĚNKA: No, z nás by mohla vyprávět snad jenom Lidunka.

LINDA: Zpotím se pokaždý, když si dám bublinky, takže mám poslední dobou přechod každé den.

Volavka

LINDA: Holky, představte si, mám známou a ta si objednala volavku na svého manžela, aby viděla, jestli jí zahne a kam až zajde.

VLADĚNKA: A vyšlo to?

LINDA: Bohužel jo.

VLADĚNKA: Tak si má příště objednat ošklivou a tlustou kamarádku a měla by jistotu, že se nechytne.

ANETA: Hoho, Vladěnko, pozor, to vůbec není jistota. Velký holky dělají velký věci.

LINDA: Já jsem v klidu, proto kamarádím s váma.

**Anetin táta rád
používá bulharské
překadlo:**

**Kuře, ryby
a ženy se
konzumují
zásadně jen
rukama.**

Vši

VLADĚNKA: Holky, tak si představte, že v tom našem klubu pro domškoláky se objevily vši a mě teď furt svědí hlava.

ANETA: Jejda, to moje máma, když jsem přinesla domů poprvé vši (podruhé už jsem si to nikdy nedovolila), ode mě odskočila dva metry hystericky řvoucí: Fuuuj, vypadni dolů za babičkou!!! Takže máma se mě jaksi štítíla...

VLADĚNKA: To máme s maminkou podobnou reakci, akorát já jsem místo dětí z domu vyhazovala plyšáky a nábytek.

Kartáček

ANETA: Používat s partnerem stejnej kartáček na zuby je teda hodně nechutný.

VLADĚNKA: Na vysoké jsme používali s Duškem stejný kartáček, to není nechutné, Anetko, to je romantické a láskyplné.

LINDA: A máte to tak pořád?

VLADĚNKA: Ne, už má každý svůj.

ANETA: A proč jste s tím přestali? To kvůli dětem, aby pak pět lidí nepoužívalo stejnej kartáček? Fuuuj, to by bylo jak rodinný koupání v jedný vaně a ve stejný vodě...

VLADĚNKA: On Dušík hodně pracovně cestuje, to by se taky mohlo stát, že nebudu mít týden vyčištěný zuby.

Houby

LINDA: Holky, kvůli tomu, že ke mně zítra nepřijdete, tak přijdete o něco dobrýho. Já pro vás měla připravenej pytel hub.

ANETA: A jéééje, Linda nám zlenivěla, kdysi nám vařila, teď nám strčí ingredience do ruky – a udělej si sám, až u sebe doma.

VLADĚNKA: Se nediv, Anetko, plyn a elektřina jsou dneska drahý.

Hospic

VLADĚNKA: Holky, já jsem tak ráda, že jsou prázdniny, měla jsem hodně náročný rok.

LINDA: Já jsem taky ráda, že mám konečně prázdniny, ale i tak, hned jak ráno vstanu, tak jsem unavená.

VLADĚNKA: Lidunko, to je ta dlouhodobá únava.

ANETA: Stejně je zajímavý, že když jsou rozhovory se starými lidmi v hospicu, nikdo nemluví o kariéře, o penězích, o cestování... Ale o vztazích. Co nestihli s rodinou, co pokazili. No jo, ale nám mladším to můžou říkat hore dolem, a stejně jsme nepoučitelný a furt se za něčím honíme.

VLADĚNKA: Jenže Lidunka už není „mladší“...

Vaření

VLADĚNKA: Anetko, pořád ještě nevaříš a objednáváš jídlo?

ANETA: Jo, je to nejlepší. Nestojím hodiny u plotny, aby pak moje velké úsilí bylo...

LINDA: ... doslova v hajzlu.

ANETA: A navíc si neušpiním talíře.

VLADĚNKA: Počkej, Anetko, ale někdo si to rád dává na talíř.

LINDA A ANETA: Tak je debil!!!!

Nové auto

LINDA: Holky, představte si, tak jsem si včera na internetu koupila nové auto.

VLADĚNKA: Lidun, a tys ho ani neviděla?

LINDA: No, na internetu.

ANETA: Ty vole, vždyť to není kabelka. A jak to auto vypadá?

LINDA: Jako to moje starý, akorát je šedivý, novější a kulatější.

VLADĚNKA: Je, stejně jako tvůj Milánek.

LINDA: A navíc mi ho přivezou nákladákem.

ANETA: Hlavně to natoč, to je balík jako kráva tohleto.

LINDA: No, a pak to auto vyjede pěkně ven.

VLADĚNKA: Tak to bude jeho první a poslední jízda.

LINDA: A to mám pro vás ještě jeden bonus, to auto je z Polska.

VLADĚNKA: Tak to nevyjede vůbec.

Gentleman

VLADĚNKA: Dušík byl včera strašně sexy! Máme tady rozkopanou silnici a on mi v mrazu šel naproti, ve tmě, s baterkou, abych nezakopla, a dal mi svoji bundu. Takže zůstal jenom v tričku, až mě to vzrušilo, jaký je gentleman.

LINDA: A bylo něco?

VLADĚNKA: Ne, malej měl horečky!

ANETA: A kterej? Chudák malej.

LINDA: Škoda, že ty tohle s Princem nezažiješ, protože jeho bundu bys měla jak čepici.

Covid 1

ANETA: Holky, mě bylo včera tak blbě, že jsem s váma ani nemohla psát knížku. A dneska to není o moc lepší.

VLADĚNKA: A nemáš covid?

ANETA: Vždyť nemám žádný příznaky.

LINDA: Jasně, jenom tě bolí celé tělo, hlava, zvracíš, ale jinak seš úplně v pohodě.

Covid 2

ANETA: Je to blbý, jak se s váma bavím, je mi hůř a hůř, začínám cítit rýmu, padaj a slzej mi oči.

LINDA: Máme rozjetí covidu v přímém přenosu. Udělej si test.

VLADĚNKA: A máš doma nějaký?

ANETA: Mám, jen nevím kde.

VLADĚNKA: Holky, stejně ale – kdysi jsme měly doma těhotenské testy, teď už jen ty covidové...

Kdo se bojí, nesmí do lesa

VLADĚNKA: Anetko, co tě to napadlo – udělat si růžový vlasy?!

ANETA: Takhle já řeším svoji krizi středního věku.

LINDA: A to já si včera objednala dvoje kalhoty a jednu kombinézu. Růžovou. Ve třiapadesáti je to ten správný čas.

VLADĚNKA: Já teď tak přemýšlím, co já mám růžového...

LINDA A ANETA: My víme!

První seznamka

LINDA: Holky, pamatujete si, jak jsme se seznamovali ve škole na základce, to úplně první seznamování? Taky vám chodily ty papírky – máš mě ráda, nemáš mě ráda? A mně u toho vždycky tak bušilo srdce...

VLADĚNKA: Jééé, těch mám doma plný kufr už od první třídy.

ANETA: Pche, mně chodily už rovnou „mmsky“.

VLADĚNKA: Ale, Anetko, vždyť jsi jen o 5 let mladší než já. Tak jak ti mohly chodit na mobil fotky?!

ANETA: A kdo říkal, že fotky? Mně tehdy posílali kresbičky!

Cvičení

LINDA: Vladěnko, seš nějaká zadýchaná.

ANETA: To už asi jede na rotopedu.

VLADĚNKA: Nene, to jsem teď dva dny prospala.

LINDA: Ty jako cvičíš každý den?

VLADĚNKA: Ano!

ANETA: Teda to musíš být fit.

LINDA: Myslíš – to by snad měla být fit.

Opravář

LINDA: Holky, mně volá už potřetí jeden pán, já se k vám za chvíli vrátím.

Po 20 vteřinách: Tak jsem tady zpátky.

VLADĚNKA: Ale to bylo nějaký rychlý, Lidunko.

LINDA: Tak v mém věku a s mými zkušenostmi...

ANETA: Tak to se teda nemůžu dočkat stáří.

Rejsěk

VLADĚNKA: Holky, včera jsem vyhazovala z domu rejska.

LINDA: A vrátil se tí?

VLADĚNKA: Hnedka druhý den. Prý ho musíš odvézt minimálně tři kilometry daleko, aby se už nevrátil.

ANETA: To je stejný jak votravnej bejvalej. Akorát tam tři kiláky nestačí.

LINDA: A to samé se říká i o kunách.

Klíče

ANETA: Občas se mi taky stalo, že jsem zapoměla klíče v zámku zvenku.

LINDA: A ani tak se nikdo ze sousedů nechyt.

VLADĚNKA: No, na muže musíš polopatě, měla jsi na dveřích nechat ceduli s pozvánkou.

Chutě

ANETA: Tak na co máte chuť?

VLADĚNKA: Na Dušika.

LINDA: Jako všechny?

ANETA: Já teda ne, já čekám na svoji čokoládu.

Typický rozhovor někde v ČR,
tedy přesněji,
u Anety za barákem:

Manželka se ptá:
**Kam pojedeme na
dovolenou?**

Manžel odpovídá:
K Radce na chatu.

Manželka:
Ale tam není moře.

Manžel:
**Jak to, že ne?! Bude
tam moře piva!**